

Κύριε Κούλογλου,

Δέν σᾶς γνωρίζω προσωπικῶς. Οὔτε καί σεις γνωρίζετε ἐμένα καί τοῦτο, ἐπιτρέψατέ μοι νά εἶπω, ἀποτελεῖ τήν μόνην ἐγγύησιν ἀξιοπιστίας, τήν ὁποίαν δύναμαι νά σᾶς προσφέρω. Δέν ὑφίσταται μεταξύ μας οὐδεμία παλαιά γνωριμία, οὐδεμία χάρις πρὸς ἐξόφλησιν, οὐδὲ συμφέρον τι πρὸς ἐξυπηρέτησιν. Ὑπάρχει μόνον αὕτη ἡ ἐπιστολή καί τὸ περιεχόμενόν της.

Σᾶς γράφω, ἀφοῦ σᾶς παρακολουθῶ ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη. Ἔχω ἀναγνώσει πλήθος τῶν δημοσιευμάτων σας ἀρκετὰ, ὥστε νά ἐκτιμῆσω ὅτι δέν ἀνήκετε εἰς τήν κατηγορίαν ἐκείνην τῶν δημοσιογράφων, οἵτινες ἀρκοῦνται εἰς τήν ἀναπαραγωγὴν ἀνακοινώσεων. Ἐὰν σφάλω, κλείσατε τὸν φάκελλον τοῦτον καί λησμονήσατέ τον. Ἐὰν δέν σφάλω, ἀναγνώσατέ με μετὰ προσοχῆς.

Δέν θὰ σᾶς γνωστοποιήσω τὸ ὄνομά μου. Ἀρκεῖ νά γνωρίζητε ὅτι ὑπηρετήσα τήν χώραν ἐκ θέσεως ἣτις μοι ἐπέτρεπε νά βλέπω πράγματα, τὰ ὁποῖα δέν δύναται νά ἴδῃ ὁ καθένας. Τριάκοντα ἔτη εἶναι πολλά· ἀρκετὰ διὰ νά μάθῃ τις νά διακρίνῃ τὸ ὀρθὸν ἀπὸ τὸ ἐσφαλμένον, τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακόν.

Καί σᾶς γράφω διὰ νά σᾶς ὀμιλήσω περὶ τοῦ «κακοῦ» καί τοῦ «ἐσφαλμένου», τὰ ὁποῖα, ἐὰν δέν ἐπισημανθοῦν καί δέν ἀναδειχθοῦν, θὰ ἐξαπλωθοῦν καί θὰ διαχυθοῦν.

Ἀναγινώσκετε τὰς γραμμάς ταύτας, διότι τινὲς πρῶην συνάδελφοι καί συμφοιτηταί μου φαίνεται ὅτι ἐλησμόνησαν ὅσα μᾶς ἐδίδασκεν ὁ ἀείμνηστος Ἰωάννης Μανωλεδάκης, ὁ σοφὸς δάσκαλός μας καί καθηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἀσφάλεια δέν πρέπει νά χρησιμοποιῆται ὡς δικαιολογία πρὸς περιστολὴν τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν.

Τινὲς ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ ἀειμνήστου Μανωλεδάκη, δικασταί καί εἰσαγγελεῖς μὲ πολυετὴ πλέον σταδιοδρομίαν, πράττουν συστηματικῶς τὸ ἀντίθετον. Ἀλλὰ, δυστυχῶς, τοῦτο εἶναι τὸ ἐλάχιστον...

Ὁ ἀείμνηστος Μανωλεδάκης δέν θὰ ἠδύνατο νά φαντασθῇ ποῦ θὰ κατέληγον τινὲς ἐκ τῶν ἀγαπημένων του φοιτητῶν. Καί ἐπιθυμῶ νά γίνω σαφέστερος.

Ὁ ἀφανὴς μηχανισμός

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει διαμορφωθῆ ἐντὸς τοῦ εἰσαγγελικοῦ σώματος εἷς ἄτυπος, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως ὀργανωμένος μηχανισμὸς ἐπιρροῆς, ἔχων ὡς κέντρον τὴν Εἰσαγγελίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὴν Ἑνωσιν Εἰσαγγελέων Ἑλλάδος, τὴν Εἰσαγγελίαν Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν, τὴν Εἰσαγγελίαν Πρωτοδικῶν Πειραιῶς, καθὼς καί πρόσωπα κατέχοντα ἢ διεκδικοῦντα κρίσιμους θέσεις εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἱεραρχίαν.

Πρόκειται περὶ συστήματος ἀλληλοὑποστηρίξεως καί ἐλέγχου, λειτουργοῦντος μετὰ μακροπροθέσμου σχεδιασμοῦ, ἐπιδιώκοντος οὐ μόνον τὴν κατάληψιν νευραλγικῶν θέσεων, ἀλλὰ καί τὴν διατήρησιν τῆς ἐπιρροῆς του εἰς βάθος χρόνου διὰ τῆς διαδοχῆς «ἡμετέρων» προσώπων.

Ἡ λειτουργία τοῦ μηχανισμοῦ τούτου ὀδήγησεν, κατὰ τρόπον συστηματικόν, εἰς ὑπηρεσιακὴν περιθωριοποίησιν ἱκανῶν καί θεσμικῶς ἀνεξαρτήτων εἰσαγγελικῶν λειτουργῶν, οἵτινες ἀσκοῦν μετὰ συνεπειᾶς καί ἐπαρκείας τὰ καθήκοντά των, ἀλλ' οὐκ ἐντάσσονται εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἰσορροπίας τοῦ συγκεκριμένου συστήματος.

Κεντρικὸν πρόσωπον τοῦ δικτύου τούτου φέρεται ὁ Χ, νῦν Ἀντισταγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ Χ. εἶχε τὸ προνόμιον νὰ συνεργασθῆ μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Λάμπρου Μαργαρίτου, καθηγητοῦ Ποινικοῦ Δικαίου καὶ Ποινικῆς Δικονομίας εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου, μεθ' οὗ συνέγραψαν καὶ βιβλία. Ἀκαδημαϊκὸς δικηγόρος, μετὰ εἰσαγγελέως....

Περὶ τὸ ἔτος 2018, ὅτε ἔτι ὑπηρέτει ὡς Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν, ἀπεφάσισε νὰ δραστηριοποιηθῆ ἐνεργῶς εἰς τὴν Ἑνωσιν Εἰσαγγελέων Ἑλλάδος. Κατ' ἐκείνην τὴν περίοδον εἶχε ἤδη ἀποκτήσει ἰσχυρὰς διασυνδέσεις ἐντὸς τοῦ σώματος, ἐνῶ πολλοὶ νεώτεροι συνάδελφοί του, ἀποβλέποντες εἰς εὐνοϊκὴν ὑπηρεσιακὴν μεταχείρισιν, τὸν ἀντιμετώπιζον ὡς πρόσωπον αὐξημένης ἐπιρροῆς, προσιτοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐντόνου παρουσίας εἰς τὸν συνδικαλιστικὸν χῶρον.

Διετέλεσεν ἐν συνεχείᾳ Ἀντιπρόεδρος καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως.

Δίπλα εἰς αὐτὸν τοποθετεῖται ὁ ἤδη συνταξιοδοτηθεὶς Ζ., ἐπίσης πρῶτην Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Εἰσαγγελέων, καθὼς καὶ ὁμάς εἰσαγγελικῶν λειτουργῶν, οἵτινες, συμφώνως πρὸς τὰς αὐτὰς πηγὰς, ἐλειτούργουν συντεταγμένως καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Χ.

Μεταξὺ τούτων ἀναφέρονται ὁ Ν. ἐκ Θεσσαλονίκης, στενὸς φίλος καὶ βασικὸς στρατηγικὸς συνομιλητὴς τοῦ Χ., ὁ Σ., ἐπίσης ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἐπὶ δύο θητείας γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως, ἡ Τ., ἥτις φέρεται διατηροῦσα στενὴν προσωπικὴν καὶ ὑπηρεσιακὴν σχέσιν μετὰ τοῦ Σ. καὶ ἀποτελοῦσα βασικὸν κρίκον συνέχειας τοῦ αὐτοῦ μηχανισμοῦ ἐντὸς τῆς Ἑνώσεως, καθὼς καὶ ὁ Κ., πρόσωπον μετὰ ἐντόνου παρασκηνακῆς δραστηριότητος καὶ διαρκοῦς παρουσίας εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἰσορροπίας τῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν μεγάλων εἰσαγγελιῶν.

Τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐμφανίζονται ἐναλλασσόμενα διαχρονικῶς εἰς κομβικοὺς ρόλους, διατηροῦντα σταθερὰς ἐσωτερικὰς συμμαχίας καὶ λειτουργοῦντα ὡς συνέχεια τοῦ αὐτοῦ συστήματος ἐπιρροῆς καὶ διαδοχῆς ἐντὸς τοῦ εἰσαγγελικοῦ χῶρου.

Ὁ σχεδιασμὸς ἦτο σαφὴς ἤδη ἐκ τῶν πρώτων χρόνων· ὁ Χ. νὰ προωθηθῆ τελικῶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγχρόνως δὲ ὁ Σ. νὰ ἀναλάβῃ τὴν Εἰσαγγελίαν Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ Ν. τὴν Εἰσαγγελίαν Πρωτοδικῶν Πειραιῶς.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπιλέγεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐθεωρεῖτο ὅτι βασικὴ προϋπόθεσις πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου τούτου ἦτο ἡ οἰκοδόμησις σχέσεων ἐπιρροῆς, τόσον ἐντὸς τοῦ δικαστικοῦ σώματος ὅσον καὶ πρὸς κυβερνητικὰ κέντρα.

Τὰ πρόσωπα τοῦ συγκεκριμένου κύκλου ἀξιοποίησαν προσωπικὰς γνωριμίας καὶ διαύλους ἐπικοινωνίας μετὰ κυβερνητικῶν παραγόντων, κυρίως προερχομένων ἐκ Θεσσαλονίκης, ἵνα ἐνισχύσουν τὴν ἐπιρροὴν των εἰς τὰς ἐπερχομένας κρίσεις τῆς εἰσαγγελικῆς ἱεραρχίας.

Ἐν τῷ αὐτῷ πλαισίῳ, ὁ Χ., ὁ Ν., ὁ Κ. καὶ ὁ Σ. διετήρουν συχνὰς ἐπαφὰς καὶ μετακινήσεις πρὸς καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης, ἐνῶ φέρονται ὅτι ἐταξίδευον κατ' ἐπανάληψιν διὰ τῶν αὐτῶν πτήσεων μετὰ κυβερνητικῶν καὶ πολιτικῶν παραγόντων.

Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐνίσχυσε, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σώματος, τὴν αἴσθησιν ὑπάρξεως στενῶν διαύλων ἐπικοινωνίας καὶ πολιτικῶν προσβάσεων τοῦ συγκεκριμένου κύκλου, γεγονός συμβάλλον εἰς τὴν καλλιέργειαν ἀντιλήψεως περὶ αὐξημένης θεσμικῆς καὶ πολιτικῆς ἐπιρροῆς.

Αἱ σκιαὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν Θεωδωρικόκου

Παλαιότεραι ὑποθέσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐνεπλάκησαν οἱ προαναφερθέντες, προεκάλεσαν ἔντονον προβληματισμὸν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Δικαιοσύνης.

Ἰδιαιτέρως συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις ἡ ἀφορῶσα τὰς καταγγελίας περὶ συγκαλύψεως τῆς ὑποθέσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ τότε καὶ νῦν Ὑπουργοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν δημοσιεύματα τοῦ Τύπου ἔκαμον λόγον περὶ σοβαρῶν εἰσαγγελικῶν καὶ ἀστυνομικῶν παρεμβάσεων.

Ὁ Σ., ὁ ὁποῖος φέρεται προοριζόμενος διὰ μελλοντικὴν ἡγετικὴν θέσιν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν, εἶχε ὑπηρεσιακῶς ἐμπλακῆ εἰς πτυχὰς τῆς συγκεκριμένης ὑποθέσεως.

Ὁ χειρισμὸς τῆς δικογραφίας ἐκείνης προεκάλεσε σοβαρὰς ἀντιδράσεις εἰς ἀνώτερον εἰσαγγελικὸν ἐπίπεδον, μετ' ἀποτέλεσμα νὰ ἀσκηθῆ αὐστηρὰ κριτικὴ ὑπὸ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν διὰ τὸν τρόπον διαχειρίσεώς της.

Ἡ συγκεκριμένη ὑπόθεσις θεωρεῖται ἐνδεικτικὴ προτύπου λειτουργίας, καθ' ἃ πρόσωπα συνδεόμενα μετὰ εὐαισθητῶν ἢ πολιτικῶς ἐκτεθειμένων ὑποθέσεων οὐ μόνον δὲν περιθωριοποιοῦνται ὑπηρεσιακῶς, ἀλλὰ, τούναντίον, συνεχίζουν νὰ ἐνισχύουν τὴν θέσιν καὶ τὴν ἐπιρροὴν των ἐντὸς τῆς εἰσαγγελικῆς ἱεραρχίας

Ἡ μάχη διὰ τὴν Ἀθήναν

Κατὰ τὴν περίοδον 2022–2024, προϊστάμενος τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν ἦτο ὁ Ε. Ἀρχικῶς ὑπῆρχε πρόθεσις ἀνανεώσεως τῆς θητείας αὐτοῦ διὰ δύο ἔτι ἔτη, ἐξέλιξις ἣτις οὐσιαστικῶς θὰ ἀπέκλειε λοιπὰς ὑποψηφιότητας.

Κατ' ἐκείνον ὅμως τὸν χρόνον, σοβαρὰ ποινικὴ δικογραφία, χειριζομένη ὑπὸ εἰσαγγελικοῦ λειτουργοῦ τοῦ τμήματος ποινικῆς διώξεως, φαίνεται ὅτι μετέβαλε τὰς ἰσορροπίας. Κατὰ πληροφoρίας, ἡ ὑπόθεσις ἀφοροῦσε πρόσωπα συνδεόμενα μετὰ κυβερνητικῶν κύκλων, καὶ ἡ ἐξέλιξις της προεκάλεσεν ἔντονον δυσφορίαν εἰς ἀνώτατον ἐπίπεδον.

Ἡ τότε Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀφήρεσε τὴν δικογραφίαν ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ χειριστοῦ αὐτῆς καὶ ἀνέθεσεν αὐτὴν εἰς τὸν Ζ., ὅστις μετὰ ταῦτα ἔθεσεν αὐτὴν εἰς τὸ ἀρχεῖον.

Παραλλήλως, διὰ νομοθετικῆς ρυθμίσεως ἀνεκλήθη ἡ δυνατότης παρατάσεως τῆς θητείας τοῦ Ε., γεγονός ὃπερ ὠδήγησεν εἰς νέαν διαδικασίαν ἐπιλογῆς προϊσταμένου διὰ τὴν Ἀθήναν.

Ἡ ἐξέλιξις αὕτη συνεδέθη μετὰ τῆς στάσεως, ἣν εἶχεν τηρήσει ὁ Ε. ἀπέναντι εἰς τὸν χειρισμὸν τῆς συγκεκριμένης ὑποθέσεως, καθ' ὅσον φέρεται ὅτι δὲν ἤσκησε πίεσιν οὐδὲ «νουθεσίαν» πρὸς τὸν εἰσαγγελικὸν λειτουργὸν τὸν χειριζόμενον τὴν δικογραφίαν, ἵνα ἀκολουθηθῆ ἕτερα κατεύθυνσις.

Ἡ στάσις αὕτη προεκάλεσεν ἔντονον δυσαρέσκειαν εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον καὶ ἐρμηνεύθη ὡς ἔλλειψις συμμορφώσεως πρὸς τὰς ἐπιθυμητὰς ἐσωτερικὰς ἰσορροπίας.

Μάλιστα, συμφώνως πρὸς τὰς αὐτὰς ἀνεπιβεβαιώτους πληροφορίας, ἡ τότε Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου φέρεται ὅτι προειδοποίησε τὸν Ε. μετὰ ἐντόνου ὕφους, ὅτι ἡ στάσις του θὰ εἶχεν συνεπείας, χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ ἀντιληφθῆ τότε τὸ εὖρος τῶν μελλουσῶν ἐξελίξεων.

Διὰ τοὺς ἐπικριτὰς τοῦ συστήματος, ἡ μεταγενεστέρα μεταβολὴ τοῦ νομοθετικοῦ πλαισίου καὶ ἡ μὴ ἀνανέωσις τῆς θητείας τοῦ Ε. θεωροῦνται ἐνδεικτικαὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν —κατὰ τὴν ἀποψίν των— ὑπηρεσιακαὶ καὶ θεσμικαὶ ἐξελίξεις δύνανται νὰ ἐπηρεάζωνται ὑπὸ ἐσωτερικῶν συγκρούσεων καὶ μηχανισμῶν ἐπιρροῆς.

Ἡ ἐξέλιξις αὕτη ἐθεωρήθη κρίσιμος, διότι ἡ Ζ., ἥτις ἐμφανίζετο ὡς ἰσχυρὰ ὑποψήφιος, εἶχεν ἤδη ἀποδεχθῆ ἀπόσπασιν εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν, χωρὶς —κατὰ πληροφορίας— νὰ γνωρίζῃ ὅτι τελικῶς θὰ ὑπῆρχε δυνατότης ὑποβολῆς ὑποψηφιότητος.

Οὕτως, ὁ Κ. ἔμεινεν οὐσιαστικῶς ἄνευ σοβαροῦ ἀντιπάλου καὶ ἐξελέγη προϊστάμενος τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν διὰ τὰ ἔτη 2024–2026, μετὰ σαφοῦς ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τοῦ προαναφερθέντος μηχανισμοῦ.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων του, ὁ Κ. προέβη εἰς εὐρείας μεταβολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ὑπηρεσίας. Ἀπεμάκρυνε πλείστους ἀρχαιοτέρους εἰσαγγελικοὺς λειτουργοὺς ἐκ κρίσιμων ἐσωτερικῶν γραφείων καὶ διοικητικῶν θέσεων αὐξημένης ἐπιρροῆς καὶ τοποθέτησε νεωτέρους συναδέλφους, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων συνδέοντο μεταξὺ των διὰ τῆς αὐτῆς ἐκπαιδευτικῆς γενεᾶς τῆς ΕΣΔΙ.

Ἡ εἰκὼν ἡ περιγραφομένη ὑπὸ τινων συναδέλφων εἶναι ἐκείνη μιᾶς ἐσωτερικῆς δομῆς μετὰ αὐξημένου ἐλέγχου εἰς τὰς τοποθετήσεις, τὰς ὑπηρεσιακὰς σχέσεις καὶ τὰς μελλοντικὰς ἰσορροπίας τῆς Εἰσαγγελίας Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς καταγγελίας, ἡ σημασία τῶν συγκεκριμένων τοποθετήσεων δὲν εἶναι μόνον ὑπηρεσιακὴ, ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικῶς ἐπαγγελματικὴ, καθ' ὅσον τὰ ἐσωτερικὰ διοικητικὰ γραφεῖα καὶ αἱ θέσεις ἐπιτελικοῦ χαρακτῆρος θεωροῦνται ἰδιαίτερος προνομιακαὶ ἐντὸς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀντιθέτως, οἱ εἰσαγγελικοὶ λειτουργοὶ οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν καθημερινὴν μάχιμον εἰσαγγελικὴν ἐργασίαν καλοῦνται νὰ διαχειρίζωνται ἰδιαίτερος βαρὺν φόρτον.

Εἰς πολλὰς περιπτώσεις δὲν διαθέτουν ἴδιον γραφεῖον, ἀλλ' ἐργάζονται εἰς κοινοχρήστους χώρους μετὰ πολυαριθμῶν γραμματέων, ἐνῶ ἡ μηνιαία χρέωσις αὐτῶν δύναται νὰ περιλαμβάνῃ δεκάδας δικογραφιῶν προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως, ἀνακριτικὰς δικογραφίας πρὸς ὑποβολὴν προτάσεων εἰς δικαστικὰ συμβούλια, αὐτοφώρους διαδικασίας, ἐρεῦνας καὶ συνεχῆ ἀκροαματικὰ καθήκοντα.

Συμφώνως πρὸς τὰς αὐτὰς πηγὰς, ὁ ὄγκος τῆς ἐργασίας εἶναι τοσοῦτος, ὥστε πολλοὶ δικογραφίαι, πολλάκις ὀγκῶδεις, συσσωρεύονται εἰς θυρίδας, ἐρμάρια, διαδρόμους ἢ κοινοχρήστους χώρους, ἐνῶ αἱ ὑπηρεσίαι εἰς τὰ ἀκροατήρια δύνανται νὰ φθάνουν εἰς ἰδιαίτερος ὑψηλὸν ἀριθμὸν καθ' ἕκαστον μῆνα.

Ἐπιπροσθέτως, σοβαρὰ ὑποθέσεις, οἷον θανατηφόρα τροχαῖα, ἰατρικὰ ἀμέλεια καὶ κακουργήματα ἐκδικαζόμενα εἰς τὰ Μικτὰ Ὀρκωτὰ Δικαστήρια, συχνὰ διακόπτονται καὶ

συνεχίζονται κατά μεταγενεστέρας δικασίμους, μετ' άποτέλεσμα ή ύπηρεσιακή έπιβάρυνσις νά παρατείνεται έπί έβδομάδας ή και μήνας.

Άντιθέτως, όσοι τοποθετοϋνται έπί μακρόν χρόνον εις συγκεκριμένα έσωτερικά γραφεία ή διοικητικά πόστα φέρονται ότι άπολαμβάνουν αισθητώς εϋνοϊκωτέρας συνθήκας έργασίας, μετ' περιορισμένης χρεώσεως δικογραφιών, έλαχίστης ή μηδενικής παρουσίας εις άκροατήρια, περιορισμένης συμμετοχής εις αυτοφώρους διαδικασίας ή έπειγούσας ύπηρεσίας και σταθερωτέρου καθημερινού ώραρίου.

Ίδιαιτέρα κριτική άσκειται εις τ' ό γεγονός ότι τ' αυτά πρόσωπα φαίνονται άνακυκλούμενα έπί σειράν έτών εις τ' αυτές προνομιακάς θέσεις, άνευ ούσιαστικής έφαρμογής τής άρχής τής ύπηρεσιακής έναλλαγής.

Κατ' αυτούς έπικριτάς τοϋ συστήματος, τοϋτο δημιουργεί συνθήκας έσωτερικής άνισότητος, έπαγγελματικής εϋνοϊας και άνίσου κατανομής τοϋ ύπηρεσιακού φόρτου μεταξϋ τών εισαγγελικών λειτουργών.

Ή κίνησις αύτη έρμηνεύθη ύπό άντιδρώντων κύκλων ώς προσπάθεια δημιουργίας ισχυράς έκλογικής βάσεως, έν όψει τών μελλοντικών έσωτερικών έκλογών, εις τ' όποίας θεωρείται ότι θα έπιδιωχθ' ή άνάδειξις τοϋ Σ. εις τήν ήγεσίαν τής Είσαγγελίας Άθηνών.

Συμφώνως πρ' ός αυτές πληροφορίας, συνεκροτήθη βαθμηδόν στενός πυρήν νεωτέρων εισαγγελικών λειτουργών και άποφοίτων τής ΕΣΔΙ, οΐτινες παρέμειναν εις θέσεις τών Άθηνών και θεωροϋνται πολιτικώς και ύπηρεσιακώς συνδεδεμένοι μετ' τοϋ συγκεκριμένου συστήματος έπιρροής.

Ό έλεγχος τοϋ Πειραιώς

Παραλλήλως, εις τόν Πειραιά, ό Ν. μετεκινήθη δι' άποφάσεως τοϋ Άνωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, μετ' είσηγητοϋ τόν Ζ.

Λόγω άρχαιότητος κατέστη αυτομάτως προϊστάμενος τής εκεί Είσαγγελίας, μολονότι ύπ'ήρχον άλλοι άρχαιότεροι ένδιαφερόμενοι δι' τήν μετάθεσιν.

Ή έξέλιξις αύτη έθεωρήθη ιδιαιτέρως σημαντική, καθ' όσον εις τόν Πειραιά ό προϊστάμενος δέν έκλέγεται, άλλ' άναδεικνύεται βάσει άρχαιότητος, γεγονός έξασφαλίζον μείζονα σταθερότητα έλέγχου.

Κατ' αυτούς έπικριτάς τοϋ μηχανισμού, ό σκοπός ήτο σαφής· ό έλεγχος τών δύο μεγαλυτέρων εισαγγελικών ύπηρεσιών τής χώρας — τών Άθηνών δι' τής έκλογικής έπιρροής και τοϋ Πειραιώς δι' τής ύπηρεσιακής άρχαιότητος — ώστε, κατ' αυτόν χρόνον έπιλογής νέου Είσαγγελέως τοϋ Άρείου Πάγου, νά δύναται νά προβληθ' είκών πλήρους κυριαρχίας εις τ' έσωτερικόν τοϋ εισαγγελικού σώματος.

Αί παραιτήσεις τοϋ 2026

Ίδιαιτέρου ένδιαφέροντος τυγχάνουν και αί έξελίξεις τοϋ Φεβρουαρίου 2026. Τότε, ό Χ. και ό Σ. παρητήθησαν αίφνιδίως έκ τών θέσεων, ας κατείχον εις τήν "Ένωσιν Είσαγγελέων Έλλάδος.

Ἡ χρονική συγκυρία προεκάλεσεν ἔντονα σχόλια, καθ' ὅσον ἡ παραμονὴ αὐτῶν εἰς τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἐνώσεως ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ ἀσύμβατος πρὸς τὰς ἐπερχομένας θεσμικὰς καὶ ὑπηρεσιακὰς ἐπιδιώξεις των.

Πολλοὶ συνάδελφοὶ των ἐξετίμησαν ὅτι αἱ παραιτήσεις αὗται δὲν ἀπετέλεσαν πράξιν οὐσιαστικῆς ἀποστασιοποιήσεως, ἀλλὰ μέρος ὀργανωμένου σχεδίου, ἵνα ἀποκοπῆ τυπικῶς ἡ σύνδεσις των μετὰ τοῦ συνδικαλιστικοῦ μηχανισμοῦ, ὀλίγον πρὸ τῶν κρισίμων διαδικασιῶν διὰ τὴν ἡγεσίαν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὰς ἐσωτερικὰς ἰσορροπίας τοῦ εἰσαγγελικοῦ σώματος.

Συγχρόνως, συμφώνως πρὸς τὰς αὐτὰς πηγὰς, εἶχε ἤδη διασφαλισθῆ ὅτι εἰς τὰς θέσεις, ἃς ἐγκατέλιπον, θὰ τοποθετοῦντο πρόσωπα πλήρως ἐντεταγμένα εἰς τὸ αὐτὸ σύστημα ἐπιρροῆς.

Ὡς χαρακτηριστικὰ παραδείγματα ἀναφέρονται ἡ ἀνάδειξις τῆς Χ., ἣτις περιγράφεται ὑπὸ τινων δικαστικῶν κύκλων ὡς «πνευματικὴ ἀδελφὴ» τοῦ Χ., εἰς ἡγετικὴν θέσιν τῆς Ἐνώσεως, καθὼς καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ρόλου τῆς Τ., ἣτις φέρεται διατηροῦσα στενὴν προσωπικὴν καὶ θεσμικὴν σχέσιν μετὰ τοῦ Σ. καὶ ἐνεργὸν παρουσίαν εἰς πάσας τὰς κρίσεις ἐσωτερικὰς διεργασίας τοῦ χώρου.

Κατὰ τοὺς ἐπικριτὰς τοῦ συστήματος, αἱ ἐξελίξεις αὗται ἐνίσχυσαν τὴν αἴσθησιν ὅτι αἱ ἀποχωρήσεις τῶν Μ. καὶ Σ. δὲν ἐσήμαινον πραγματικὴν ἀπώλειαν ἐπιρροῆς τοῦ μηχανισμοῦ, ἀλλὰ ἀνακατανομὴν ρόλων μετὰ τῶν προσώπων τοῦ αὐτοῦ δικτύου, πρὸς διατήρησιν τῆς συνεχείας καὶ τοῦ ἐλέγχου εἰς τὰς συνδικαλιστικὰς καὶ ὑπηρεσιακὰς ἰσορροπίας.

Ἡ Τ. φέρεται ἐπίσης τοποθετηθεῖσα εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν κατὰ τὴν προαγωγὴν αὐτῆς εἰς Ἀντεισαγγελέα Ἐφετῶν, μολονότι — συμφώνως πρὸς δικαστικὰς πηγὰς — ὑπῆρχον ἀρχαιότεροι λειτουργοὶ μετακινήθεντες εἰς περιφερειακὰς ἔδρας, ὡς εἰς νήσους ἢ εἰς τὴν Πάτραν.

Ἡ τοποθέτησις αὕτη ἐσχολιάσθη ὑπὸ πολλῶν ὡς ἔτι μία ἔνδειξις προνομιακῆς μεταχειρίσεως προσώπων θεωρουμένων ἐντεταγμένων εἰς τὸν συγκεκριμένον μηχανισμόν ἐπιρροῆς.

Ἡ ΕΣΔΙ καὶ οἱ νέοι εἰσαγγελεῖς

Σημαντικὸν στοιχεῖον τῆς ἐπιρροῆς τοῦ συστήματος θεωρεῖται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Ε.Μ. εἰς τὴν Ἐθνικὴν Σχολὴν Δικαστικῶν Λειτουργῶν.

Ὁ Χ. διδάσκει εἰς τὴν ΕΣΔΙ ἤδη ἀπὸ ετών, ἐνῶ κατὰ τὰ τελευταία ἔτη ἐνεργὸν παρουσίαν ἀπέκτησε καὶ ὁ Ν.

Κατὰ τοὺς ἐπικριτὰς των, ἡ συνεχὴς ἐπαφὴ μετὰ νέων δικαστικῶν λειτουργῶν, ἤδη ἐκ τοῦ σταδίου τῆς ἐκπαιδεύσεως, δημιουργεῖ δίκτυα γνωριμιῶν, σχέσεων καὶ μελλοντικῶν ἐξαρτήσεων, τὰ ὁποῖα μεταφέρονται ὕστερον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν μεγάλων εἰσαγγελιῶν καὶ ἐπηρεάζουν τὰς ὑπηρεσιακὰς ἰσορροπίας.

Εἰς τὸ αὐτὸ πλαίσιον ἐντάσσονται καὶ αἱ πρόσφατοι τοποθετήσεις νέων εἰσαγγελικῶν λειτουργῶν μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεώς των εἰς τὴν ΕΣΔΙ.

Συμφώνως πρὸς πληροφορίας κυκλοφορούσας εἰς δικαστικούς κύκλους, ἐκ περὶ τοὺς εἴκοσι ἀσκουμένους εἰσαγγελικούς λειτουργούς, οἵτινες ὑπηρετοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας, παρέμειναν τελικῶς οἱ δεκαπέντε, ἀριθμὸς χαρακτηριζόμενος ὑπὸ τινων συναδέλφων ὡς ἰδιαίτερος ὑψηλός, συγκριτικῶς πρὸς προγενεστέρως κατανομὰς.

Κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἐπικριτὰς, ἡ ἐξέλιξις αὕτη ἐνισχύει περαιτέρω τὴν δημιουργίαν σταθεροῦ πυρήνος νεωτέρων λειτουργῶν, οἵτινες ἔχουν ἤδη ἀναπτύξει στενὰς ὑπηρεσιακὰς καὶ προσωπικὰς σχέσεις μετὰ συγκεκριμένων κύκλων ἐπιρροῆς ἐντὸς τῆς Εἰσαγγελίας Ἀθηνῶν.

Ἡ ὑπόθεσις Σπίρτζη

Ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουσα θεωρεῖται καὶ ἡ πρόσφατος ἀνάθεσις εἰς τὸν Ἀντεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου Χ τῆς αἰτήσεως ἀνασύρσεως ἐκ τοῦ ἀρχείου, ἣν ὑπέβαλε τὴν 7ην Μαΐου 2026 ὁ πρῶην Ὑπουργὸς Χρήστος Σπίρτζης σχετικῶς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῶν ὑποκλοπῶν.

Συμφώνως πρὸς δικηγόρους, ἡ αἴτησις ἐχρεώθη τὴν 13ην Μαΐου εἰς τὸν Χ., ὅστις καλεῖται πλέον νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστικὸν συμβούλιον, ἵνα κριθῆ δικαστικῶς.

Ἡ συγκεκριμένη ἐξέλιξις προεκάλεσεν ἔντονον συζήτησιν εἰς δικαστικούς κύκλους, δεδομένου ὅτι ὁ Χ. θεωρεῖται ἤδη πρόσωπον μετὰ αὐξημένης ἐπιρροῆς ἐντὸς τῆς εἰσαγγελικῆς ἱεραρχίας, συγχρόνως δὲ προβάλλεται ὡς πιθανὸς ὑποψήφιος διὰ τὴν ἡγεσίαν τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Οἱ ἐπικριτὰὶ αὐτοῦ ἐκφράζουν φόβους ὅτι ἡ ἀνάθεσις τοσαύτης εὐαισθήτου ὑποθέσεως εἰς πρόσωπον εὐρισκόμενον εἰς τὸ κέντρον θεσμικῶν καὶ υπηρεσιακῶν ἰσορροπιῶν δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἐρωτήματα ὡς πρὸς τὴν εἰκόνα ἀνεξαρτησίας καὶ ἀμεροληψίας τῆς διαδικασίας.

Τινὲς μάλιστα ἐκτιμοῦν ὅτι ἐνδέχεται νὰ κινηθοῦν ἀρχικῶς περιορισμένοι διαδικαστικαὶ ἐνέργειαι, ἵνα δοθῆ ἡ ἐντύπωσις ἐνεργοποίησεως τῆς ἐρεύνης, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπάρξῃ οὐσιαστικὴ δικαστικὴ προώθησις τῆς ὑποθέσεως εἰς βάθος χρόνου.

Αἱ αὐταὶ πηγαὶ θεωροῦν πιθανὸν τὸ ἐνδεχόμενον ἢ ὑπόθεσις νὰ μεταφερθῆ μεταγενεστέρως εἰς ἕτερον εἰσαγγελικὸν λειτουργὸν ἢ νὰ ὀδηγηθῆ πάλιν εἰς ἀρχειοθέτησιν μετὰ τὴν ἐκτόνωσιν τῆς δημοσίας πιέσεως.

Πρόκειται, ἐν τούτοις, περὶ ἐκτιμήσεων καὶ ἀνησυχιῶν διατυπωμένων παρασκηνακῶς καὶ οὐχὶ περὶ ἐπιβεβαιωμένων γεγονότων.

Οἱ λοιποὶ ὑποψήφιοι διὰ τὴν Εἰσαγγελίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου

Οἱ ἐπικριτὰὶ τοῦ Χ. σημειοῦν ἔτι ὅτι, παρὰ τὰς συνεχεῖς δημοσίας παρεμβάσεις τῆς Ἐνώσεως κατὰ καιροὺς διὰ ζητήματα Δικαιοσύνης, ὁ αὐτός, ὡς Πρόεδρος αὐτῆς, ἀπέφυγε συστηματικῶς πᾶσαν μετωπικὴν σύγκρουσιν μετὰ τῆς κυβερνήσεως, ὅσον χρόνον κατεῖχε ἡγετικὰς θέσεις.

Συγχρόνως, ἀναφέρεται ὅτι πρόσωπα τῆς ἐπιρροῆς αὐτοῦ τοποθετήθησαν εἰς καίρια πόστα, τόσον ἐντὸς τῶν εἰσαγγελιῶν, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Εἰσαγγελίας καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Εἰσαγγελίας, ὅσον καὶ εἰς διεθνεῖς θέσεις, ὡς εἰς τὴν EUROJUST καὶ τὴν MEA.

Εἰς τὸ παρασκήνιον, πλείονες δικαστικοὶ λειτουργοὶ ἐπισημαίνουσι ὅτι, ἐνῶ ὁ νῦν Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁλοκληροῖ συντόμως τὴν θητείαν αὐτοῦ καὶ φέρεται μὴ παρεμβαίνων ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἰσορροπίας, ὁ Χ. ἐμφανίζεται ὅλο καὶ περισσότερο ὡς τὸ πρόσωπον συγκεντροῦν τὴν ἄτυπον ἐπιρροὴν εἰς τὸν τέταρτον ὄροφον τοῦ Ἀρείου Πάγου, λειτουργῶν ἤδη ὡς βασικὸς παράγων διαμορφώσεως συσχετισμῶν καὶ ἐξελίξεων.

Ἰδιαιτέραν συζήτησιν προκαλεῖ καὶ τὸ γεγονός ὅτι, παρὰ τὴν ἔντονον κινητικότητα ὑπὲρ τοῦ Χ., ὑπάρχουν ἀνώτεροι καὶ λίαν ἔμπειροι εἰσαγγελικοὶ λειτουργοί, οἵτινες θεωροῦνται ὑπὸ πολλῶν θεσμικῶς καὶ ὑπηρεσιακῶς καταλληλότεροι διὰ τὴν ἡγεσίαν τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Μεταξὺ τούτων ἀναφέρονται ἡ Μ.Γ., ὁ Β.Φ. καὶ ὁ Δ.Μ., πρόσωπα διαθέτοντα σημαντικὴν ὑπηρεσιακὴν διαδρομὴν, ὑψηλὴν ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ δικαστικοῦ σώματος καὶ μεγαλυτέραν ἀρχαιότητα εἰς τὴν ἐπετηρίδα.

Τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἀποκτᾷ ἰδιαιτέραν σημασίαν, καθ' ὅσον ὁ Χ. φέρεται εὐρισκόμενος μόλις εἰς τὴν δεκάτην τρίτην θέσιν τῆς ἐπετηρίδος διὰ τὴν θέσιν τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Διὰ πολλοὺς δικαστικοὺς λειτουργοὺς, ἡ ἔντονος προώθησις τῆς ὑποψηφιότητός του, παρὰ τὴν ὑπαρξιν ἀρχαιοτέρων καὶ εὐρυτέρως ἀποδεκτῶν ὑποψηφίων, ἐνισχύει τὴν αἴσθησιν ὅτι ἡ διαδικασία δὲν ἐξελίσσεται ἀποκλειστικῶς βάσει θεσμικῶν καὶ ἀξιοκρατικῶν κριτηρίων, ἀλλὰ ἐπηρεάζεται καὶ ὑπὸ δικτύων ἐσωτερικῆς καὶ πολιτικῆς ἐπιρροῆς.

Αἱ θεσμικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἡ πραγματικότητα

Αἱ προαναφερθεῖσαι πρακτικαὶ προκαλοῦν ἔτι μείζονα προβληματισμόν, καθ' ὅσον ἀντίκεινται εὐθέως πρὸς τὰς αὐτὰς θεσμικὰς ἀρχάς, ἃς διακηρύσσουσιν τόσον ἡ Ἑνωσις Εἰσαγγελέων Ἑλλάδος ὅσον καὶ ὁ Κανονισμὸς λειτουργίας τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν.

Συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἑνώσεως Εἰσαγγελέων Ἑλλάδος, βασικὸς σκοπὸς αὐτῆς εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῆς διαφανείας καὶ ἡ ἐφαρμογὴ διαφανῶν καὶ ἀξιοκρατικῶν κριτηρίων εἰς τὰς κρίσεις, προαγωγὰς, τοποθετήσεις, μεταθέσεις καὶ ἀποσπάσεις τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, καθὼς καὶ ἡ προάσπισις τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς.

Εἰς τὸ αὐτὸ κείμενον γίνεται ἰδιαιτέρα μνεία εἰς τὴν ἀνάγκην διαφυλάξεως τοῦ κύρους τοῦ εἰσαγγελικοῦ λειτουργήματος καὶ ἀποτροπῆς πρακτικῶν ἀντιστρατευομένων πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑνώσεως ἢ προσβαλλουσῶν τὴν θεσμικὴν αὐτῆς ἀποστολήν.

Ἀντιστοίχως, ὁ Κανονισμὸς Ἑσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν προβλέπει ὅτι αἱ τοποθετήσεις, μετακινήσεις καὶ ἀναθέσεις καθηκόντων ὀφείλουσι νὰ ὑπηρετοῦν τὴν εὐρυθμὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ διενεργῶνται βάσει ἀντικειμενικῶν ὑπηρεσιακῶν κριτηρίων.

Ἰδιαιτέρα σημασία ἀποδίδεται ἐπίσης εἰς τὴν ἰσορροπὴν κατανομῆν τῶν ὑποθέσεων, τὴν ἀποφυγὴν συγκεντρώσεως ἐπιρροῆς καὶ τὴν διασφάλισιν τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργικῆς ἰσορροπίας ἐντὸς τῆς Εἰσαγγελίας.

Διὰ τοῦτο, πλείονες δικαστικοὶ λειτουργοὶ θεωροῦν ὅτι ἀνακύπτει σοβαρὸν ζήτημα συμβατότητος αὐτῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀξιοκρατίας, τῆς θεσμικῆς οὐδετερότητος, τῆς ὑπηρεσιακῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ εἰσαγγελικοῦ σώματος.

Ἡ δημιουργία ἀτύπων μηχανισμῶν ἐπιρροῆς, ἢ εὐνοϊκῆ μεταχείρισις συγκεκριμένων ομάδων λειτουργῶν, ἢ παράκαμψις ἀρχαιοτέρων συναδέλφων καὶ ἢ συστηματικὴ ἀναπαραγωγή ἐσωτερικῶν δικτύων ἐξουσίας συνιστῶσι φαινόμενα νεποτισμοῦ καὶ ἐσωτερικῆς χειραγωγήσεως, ἀσύμβατα πρὸς τὸν θεσμικὸν ρόλον, ὃν ὀφείλει νὰ ὑπηρετῇ ἡ Εἰσαγγελικὴ Ἀρχή.

Αἱ ἀντιστάσεις ἐντὸς τοῦ σώματος

Ἦδη ἤρξαντο νὰ διαμορφοῦνται καὶ αἱ ἐπόμεναι ἰσορροπίαι διὰ τὰ προσεχῆ ἔτη, μετὰ νέων προσώπων προωθουμένων βαθμηδὸν πρὸς μελλοντικὰς ἡγετικὰς θέσεις, γεγονός ἐνισχυῶν τὴν αἴσθησιν ὑπάρξεως μακροχρονίου μηχανισμοῦ διαδοχῆς καὶ ἐλέγχου ἐντὸς τοῦ εἰσαγγελικοῦ σώματος.

Ὅμως, παρὰ τὴν ἔντονον ἐπιρροὴν ἢ ὅποια ἀποδίδεται εἰς τὸ συγκεκριμένον δίκτυον, ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ σῶμα φαίνεται νὰ ἀντιδρᾷ.

Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα θεωροῦνται αἱ ἐκλογαὶ τοῦ Ἐφετείου τὸ 2025, ὅπου — παρὰ τὴν φερομένην στήριξιν τοῦ συστήματος πρὸς συγκεκριμένην ὑποψηφιότητα — ἐξελέγη τελικῶς πρόσωπον ἀνεξάρτητον, ἔντιμον καὶ θεσμικῶς ἀκέραιον.

Ἰδιαιτέραν συζήτησιν προεκάλεσε τότε καὶ ἡ ἔντονος κινητοποίησης τῆς Τ. εὐθύς μετὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τοποθέτησίν της εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν.

Συμφώνως πρὸς δικαστικοὺς κύκλους, αὕτη ἀνέπτυξε ζωηρὰν προεκλογικὴν δραστηριότητα ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος, ἣν ἐστήριζεν τὸ συγκεκριμένον σύστημα ἐπιρροῆς, ἀξιοποιοῦσα προσωπικὰς γνωριμίας καὶ διασυνδέσεις ἤδη διαμορφωθείσας διὰ τοῦ αὐτοῦ κύκλου προσώπων.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, εἰς κατ' ἰδίαν συνομιλίᾳ φέρεται ὅτι ὑπεστήριζεν πῶς, ἐὰν ἐπεκράτει ἡ συγκεκριμένη πλευρά, ἡδύνατο νὰ διαμορφωθῇ μακροχρόνιος κυριαρχία εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἐκλογικὰς διαδικασίας καὶ εἰς τὰς ἐπιλογὰς προϋσταμένων διὰ πολλὰ ἔτη.

Διὰ πολλοὺς δικαστικοὺς λειτουργοὺς, τὸ ἀποτέλεσμα ἐκείνης τῆς διαδικασίας ἀπετέλεσεν ἔνδειξιν ὅτι σημαντικὸν μέρος τοῦ σώματος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀντιστέκηται εἰς λογικὰς μηχανισμῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἐξαρτήσεων.

Κατακλείς

Ἐὰν ἀποφάσισα νὰ γράψω τὰς γραμμὰς ταύτας, δὲν τὸ ἔπραξα οὔτε ἐκ πικρίας προσωπικῆς, οὔτε ἐκ διαθέσεως ἀντιπαραθέσεως. Ὁ κύκλος τῆς ὑπηρεσίας μου ἔχει πλέον κλείσει. Ἐπεῖτα ἀπὸ δεκαετίας εἰς τὸ λειτούργημα, οὐδὲν πλέον ἀναμένω, οὐδὲν διεκδικῶ.

Ἀλλὰ ἀγωνιῶ.

Ἀγωνιῶ διὰ τὴν πορείαν τοῦ εἰσαγγελικοῦ σώματος, διὰ τὴν θεσμικὴν του φυσιογνωμίαν, διὰ τὴν γενεὰν τῶν νεωτέρων λειτουργῶν, οἵτινες καλοῦνται νὰ ὑπηρετήσουν μίαν

Δικαιοσύνην ἔλευθέραν, ἀνεξάρτητον καὶ ἀπηλλαγμένην ἀπὸ μηχανισμοῦ, ἐξαρτήσεις καὶ ἄτυπα κέντρα ἐπιρροῆς.

Καὶ, περισσοτέρως ἀπὸ ὅλα, πικραίνομαι.

Πικραίνομαι διότι πολλοὶ ἐκείνων, οἵτινες σήμερον κατέχουν ἢ διεκδικοῦν ἡγετικὰς θέσεις, ὑπῆρξαν κάποτε συμφοιτηταί μου εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ἐκαθήσαμεν εἰς τὰ αὐτὰ ἔδρανα, ἠκούσαμεν τοὺς αὐτοὺς διδασκάλους, ἐδίδαχθήκαμεν τὰς αὐτὰς ἀρχάς.

Ἐκεῖ μᾶς ἐδίδαξαν ὅτι ἡ Δικαιοσύνη δὲν εἶναι μηχανισμὸς ἐξουσίας, ἀλλὰ λειτουργημᾶ. Ὅτι ἡ θεσμικὴ δύναμις δὲν ὑπάρχει πρὸς ἀναπαραγωγὴν ἐπιρροῆς, ἀλλὰ πρὸς προστασίαν τοῦ πολίτου. Καὶ ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία δὲν εἶναι προνόμιον, ἀλλὰ καθῆκον.

Ἐπικρατεῖ ἐνίοτε ἡ αἴσθησις ὅτι ταῦτα ἐλησμονήθησαν.

Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνο ποῦ με θλίβει περισσότερο. Ὅχι αἱ φιλοδοξίαι, οὐδὲ αἱ συγκρούσεις. Ἀλλὰ ἡ λήθη.

Ἡ λήθη ἐκείνων τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας κάποτε μᾶς ἐδίδαξαν οἱ δάσκαλοί μας καὶ τὰς ὁποίας ὠφείλαμεν νὰ παραδώσωμεν ἀκεραίας εἰς τοὺς ἐπομένους.